

Biroul permanent al Senatului
Bp 281 05.07.2016

SECRETAR GENERAL
Nr. 3228
Data 05.07.2016

Cancelarie Președinte

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
499/05.07.2016

Nr. P2931
30.06.2016

Nr.

Către: PARLAMENTUL ROMÂNIEI - SENAT
Secretar General

În atenția: DOMNULUI ION VĂRGĂU-SECRETAR GENERAL

Stimate Domnule Secretar General,

Ca urmare a adresei dumneavoastră cu nr. XXXU/2757/08.06.2016, înregistrată la Autoritatea de Supraveghere Financiară cu nr. RG 43074/14.06.2016 prin care solicitați formularea unui punct de vedere asupra Propunerii legislative privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule (b281/16.05.2016), vă comunicăm faptul că Autoritatea de Supraveghere Financiară susține propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. La art. 1 alin. (2) pct. 9, propunem completarea definiției avizării de daună cu obligația depunerii, o dată cu notificarea producerii evenimentului asigurat, a documentelor necesare stabilirii răspunderii asigurătorului RCA, după cum urmează:

„9. **avizarea daunei** –notificarea asigurătorului de catre persoana prejudiciata, asigurat sau mandatarii acestora cu privire la producerea evenimentului asigurat; **notificarea trebuie sa fie însoțită de documentele necesare stabilirii răspunderii asigurătorului RCA**”;

2. La art. 1 alin. (2) pct. 11, propunem modificarea , după cum urmează:

11. contract RCA - contractul de asigurare de răspundere civilă auto obligatorie pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și de tramvaie, a cărui încheiere se constată prin polița de asigurare RCA, care atestă existența asigurării de răspundere civilă pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule; condițiile contractuale **minime obligatorii** pentru asigurarea RCA sunt stabilite de prezenta lege și de reglementările Autorității de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F., emise în aplicarea acesteia; forma și conținutul contractului RCA se stabilesc prin reglementări ale A.S.F.

Menționăm că prevederile Directivei 2009/103/CE și prevederile art. 4 alin (5) din prezenta propunere legislativă dau dreptul părților să adauge la contract și alte clauze care nu restricționează drepturile persoanei păgubite. În aceste condiții propunem eliminarea avizului Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor asupra formei și conținutului contractului RCA, competența privind protecția consumatorilor de asigurări din România revine în sarcina ASF.

3. La art. 1 alin. (2) pct. 15 lit. b) propunem modificarea pentru claritatea textului, după cum urmează: „b) teritoriul statelor membre **ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European, denumite în continuare state membre**, și Confederației Elvețiene; ”

4. La art. 1 alin. (2) pct. 16 propunem modificarea după cum urmează:

„16. *persoană prejudiciată* - persoana îndreptățită să primească despăgubiri pentru prejudiciul suferit ca urmare a producerii unui risc acoperit printr-un contract RCA; „

Motivația este dată de faptul că prejudiciile nu sunt provocate de către vehicule, ci prin intermediul acestora de către conducători, iar dacă se prevede limitarea la prejudiciile produse de vehicule, astfel cum sunt acestea definite în prezenta inițiativă legislativă, s-ar exclude prejudiciile produse de către tramvaie, deși proiectul de act normativ prevede și obligația asigurării RCA pentru prejudicii produse terților prin accidente de tramvaie.

5. La art. 1 alin. (2) pct. 22, propunem modificarea în sensul eliminării trimiterii la persoana juridică română, după cum urmează:

„22. unitate reparatoare auto - persoană juridică care are înscris ca obiect de activitate executarea de lucrări de întreținere și reparație a vehiculelor și este autorizată pentru această activitate de către Registrul Auto Roman conform legii.”

6. Propunem eliminarea definiției daunei totale tehnice de la art. 1 alin. (2) pct. 23, definirea și reglementarea modului de reparație a vehiculelor, punerea în circulație sau scoaterea din circulație a vehiculelor avariate în baza unor reglementări ce țin de siguranța rutieră sunt de competența unor alte autorități și de aceea considerăm că nu trebuiesc reglementate printr-o lege a asigurărilor. Mai mult decât atât, considerăm că, introducerea unor reglementări ce țin de competența unor alte instituții sau autorități ar putea induce în mod eronat ideea că atribuțiile acestora sunt transferate în sarcina asigurătorilor.

7. La art. 2 propunem modificarea după cum urmează:

”Art. 2. - Obligatorietatea încheierii contractului RCA

Persoanele fizice sau juridice care au în proprietate vehicule supuse înmatriculării sau înregistrării în România, precum și tramvaie au obligația să se asigure pentru cazurile de răspundere civilă ca urmare a prejudiciilor produse prin accidente de vehicule în limitele teritoriale prevăzute la art. 1 alin. (2) pct.15. ”

Motivația este dată de faptul că înmatricularea/înregistrarea vehiculelor este în legătură cu acordarea dreptului de circulație pe drumurile publice. Introducerea unei precizări suplimentare de genul „*destinate circulației pe drumurile publice*” induce din punctul nostru de vedere în mod eronat ideea că nu toate vehiculele înmatriculate/înregistrate ar avea drept de circulație pe drumurile publice și ca atare, acestea ar fi scutite de obligația încheierii asigurării RCA cu consecințe în sensul apariției cazurilor de imposibilitate a acoperirii prejudiciilor produse terților de către vinovat.

8. La art. 4 alin.(4) propunem eliminarea sintagmei „*dovada asigurării RCA rezultă din emiterea contractului RCA*” pentru corelare cu definiția poliței de asigurare RCA, după cum urmează:

„(4) Asigurarea RCA produce efecte în baza prevederilor prezentei legi, a reglementărilor emise de A.S.F. în aplicarea acesteia, precum și a încheierii contractului RCA între asigurat și un asigurător RCA, emis inclusiv prin mijloace electronice, conform reglementărilor A.S.F.”

9. La art.5 alin. (7) propunem mutarea tezei a doua „*Neîndeplinirea acestei obligații este asimilată cu încălcarea obligației de asigurare și se sancționează contravențional conform art.33 alin.(9)*” la art. 33 alin (9), la capitolul de contravenții și sancțiuni, deoarece reprezintă o obligație a cărei încălcare constituie contravenție conform prezentei inițiative legislative.

10. La art. 5 propunem eliminarea alin. (9), drepturile introduse de clauza la care se face referire sunt deja reglementate la alin.(8).

11. La art. 8 alin. (3) propunem modificarea si completarea dupa cum urmeaza:

„(3) Asiguratul are obligația de a informa asigurătorul RCA despre încheierea altor contracte RCA cu alți asigurători RCA și poate opta pentru menținerea în vigoare a **unui singur contract RCA; dreptul de opțiune se exercită o singură dată pe perioada unui an calendaristic și poate opta pentru rezilierea contractelor cu data de intrare în vigoare ulterioară primului contract RCA încheiat.**”

Motivația constă în faptul că valabilitatea asigurării este dată, conform Codului civil, de contract și nu de poliță. Polița este doar dovada existenței contractului.

12. La art.10 alin.(2) lit. b) propunem eliminarea sintagmei „*în situația în care vehiculul persoanei prejudiciate este înmatriculat în România*” aceasta având caracter discriminatoriu prin faptul că limitează acoperirea poliței exclusiv pentru vehiculele avariate înmatriculate în alte state astfel încât, prevederea nu este în concordanță cu statutul României de membru al Uniunii Europene.

13. La art.10 alin.(2) lit. c) propunem eliminarea tezei a doua „*asigurătorul nu are obligația de despăgubire pentru lipsa de folosința a vehiculului în cazurile de dauna totală*” aceasta având caracter discriminatoriu în sensul limitării acoperirii poliței doar în cazul daunei totale. Propunem reglementarea acoperirii consecinței lipsei de folosința a vehiculului avariat prin reglementari ale ASF.

14. La art.10 alin.(2) lit. e) propunem modificarea acestei litere deoarece cheltuielile de transport trebuie limitate în raport cu cea mai apropiată unitate reparatoare de locul accidentului sau domiciliul persoanei prejudiciate:

”e) cheltuielile legate de transportul vehiculului avariat, aparținând terțului păgubit, de la locul accidentului la locația în care se găsește centrul de constatare daune, la unitatea reparatoare aleasă de păgubit în vederea reparării vehiculului, **cel/cea mai apropiat/apropiată de locul producerii accidentului sau de domiciliul persoanei**

prejudiciate, după caz, dacă respectivul vehicul nu se mai poate deplasa prin mijloace proprii, iar asigurătorul nu asigură transportul. ”

15. La art.11 alin. (3) propunem eliminarea sintagmei „dacă evenimentul s-a produs cu intenție” deoarece toate cazurile la care se face trimitere sunt cazuri în care prejudiciul se produce vehiculului asiguratului sau de a cărei utilizare răspunde asiguratul, condiție în care, nu putem pune în discuție calitatea acestuia de terț fata de sine și acoperirea daunelor produse acestuia.

16. La art. 13 alin. (1) propunem reformularea, pentru corelare cu prevederile art. 18 alin. (3) si (4), după cum urmează:

”(1) Despăgubirile se acordă în cuantum egal cu întinderea prejudiciului până la limita maximă de răspundere a asigurătorului RCA care este egală cu cea mai mare valoare dintre limita de răspundere prevăzută în legislația aplicabilă și cea prevăzută în contractul RCA, iar asigurătorul este obligat sa comunice valoarea maxima de despăgubire **în cazul avarierii vehiculelor**, la cererea păgubitului sau a împuternicitului acestuia, în termen de 7 zile calendaristice **de la data constatării daunelor.**”

17. La art. 13 alin.(2) propunem pentru o mai buna înțelegere modificarea, după cum urmează:

”(2) În cazul daunei totale economice, asigurătorul poate evalua vehiculul avariat într-un sistem de evaluare specializat pentru a-i determina valoarea **de piață**. Păgubitul poate opta pentru reparare până la valoarea **de piață** a vehiculului sau pentru soluționarea cazului ca daună totală prin diferența dintre valoarea de piață a vehiculului si valoarea **epavei**.

Motivația constă de faptul că valoarea reală și valoarea rămasă la care se face referire sunt noțiuni ce nu au fost definite anterior în cuprinsul proiectului de lege, iar prevederile art. 1 alin (2) pct. 24 ce definesc dauna totală economică limitează despăgubirea la nivelul valorii de piață.

18. Propunem eliminarea prevederilor art. 13 alin.(3) pentru aceleași considerente ca cele prezentate la punctul 6.

19. La art. 16 alin.(1) propunem modificarea după cum urmează:

”(1) Asigurătorul RCA stabilește o primă de asigurare astfel încât să se acopere toate obligațiile ce decurg din încheierea **contractelor RCA**. ”

Motivația este data de faptul că, încheierea asigurărilor RCA se bazează pe principiul mutualității, caz în care prețul nu este individualizat la nivelul unui contract (individ) ci la nivelul tuturor contractelor încheiate pentru un segment de asigurați ce se încadrează într-o anumită clasă de risc.

20. La art. 16 alin.(2) propunem modificarea după cum urmează:

”(2) Pentru determinarea sumei reprezentând prima de asigurare, asigurătorul RCA **ia în calcul** istoricul daunelor plătite, în ultimii 5 ani de relații contractuale, pentru accidente

produse prin intermediul vehiculului asigurat, precum și utilizarea unor tehnologii de tip telematics.”

Propunerea asigură concordanță cu prevederile art. 16 ale Directivei 2009/103/CE.

21. La art. 16 alin.(3) propunem modificarea după cum urmează:

” (3) Criteriile de aplicare pentru sistemul bonus/malus sunt cele prevăzute în reglementările A.S.F. Clasa bonus/malus se poate determina luând în calcul și istoricul șoferului / șoferilor; ”

22. La art.16 , propunem introducerea unui nou alineat după alin(3), pentru corelare cu prevederile art.36 alin (3) și pentru a putea pune în aplicare prevederile alin. (3) teza a II-a deoarece baza de date CEDAM în forma actuală nu conține informațiile necesare aplicării acestei prevederi. Astfel propunem următoarea formulare a noului alineat:

”(3¹) Prevederile alin.(3) teza a II-a se aplică de la data finalizării interoperabilizării bazei de date cu informații privind autovehiculele înmatriculate și informații referitoare la amenzi și alte sancțiuni aplicate conducătorilor vehiculelor, prevăzute la art.36 alin.(3) .”

23. La art. 16, propunem completarea alin. (7) cu obligația asigurătorului RCA de a deschide dosarul de daună la data înregistrării avizării de daună, după cum urmează:
„(7) Asigurătorul RCA are obligația deschiderii dosarului de daună la data înregistrării avizării de daună; procedura privind constatarea daunelor se stabilește prin reglementări ale A.S.F.”

24. La art. 17 propunem eliminarea alin. (2) deoarece considerăm că este redundant, mandatul fiind definit și reglementat de Codul Civil.

25. La art. 17 alin. (3) propunem eliminarea sintagmei „accesând sistemul online al asigurătorului, la care va avea acces păgubitul”, deoarece procesul-verbal de constatare se eliberează după efectuarea constatării de către asigurătorul RCA și un exemplar rămâne la dosarul de daună, deci la asigurător, nefiind astfel justificată transmiterea procesului-verbal de către păgubit.

Astfel, propunem modificarea alin. (3) după cum urmează:

„(3) Cererea de despăgubire se poate înainta și prin mijloace electronice.”

26. La art. 18 alin. (1) propunem introducerea sintagmei „dar nu mai mult de 3 luni de la data avizării daunei” pentru a respecta spiritul Directivei 2009/103/CE care prevede un termen de cel mult 3 luni de la soluționarea cererii de despăgubire și pentru a asigura protecția intereselor asiguraților și ale persoanelor prejudiciate. Prin urmare, propunem următoarea formulare a art. 18 alin. (1): „(1) În termen de 30 de zile de la data înaintării cererii de despăgubire de către asigurat ori de către partea prejudiciată, **dar nu mai mult de 3 luni de la data avizării daunei**, asigurătorul RCA este obligat:”

27. La art. 18 alin. (2) propunem înlocuirea sintagmei „de la avizarea producerii evenimentului asigurat” cu sintagma „de la depunerea cererii de despăgubire” pentru corelare cu prevederile art. 18 alin. (1) ce prevăd un termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii cererii de despăgubire, pretențiile de despăgubire putând fi solicitate o dată cu depunerea cererii de despăgubire.

28. La art. 18 alin. (3) propunem următoarea formulare a acestui alineat: „Asigurătorul RCA poate desfășura investigații realizate de experți autorizați, cu privire la producerea accidentului, dacă există suspiciuni întemeiate asupra producerii acestuia și în condițiile în care acesta nu face obiectul unor cercetări penale aflate în curs de desfășurare; asigurătorul notifică în scris persoana prejudiciată/asiguratul, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data avizării daunei și întocmirea procesului verbal de constatare, cu privire la intenția de a desfășura investigații; dacă în baza raportului de expertiză s-a constatat faptul că despăgubirea se cuvine persoanei prejudiciate, se aplică și dispozițiile art.10 alin. (2) lit. c); necomunicarea notificării privind intenția de a desfășura investigații în termenul prevăzut la teza I, decade asigurătorul RCA din acest drept, fiind obligat la plata despăgubirii; rezultatul motivat al investigațiilor se comunica părții prejudiciate în termen de 3 zile lucrătoare de la finalizarea investigației/depunerea raportului de expertiză, dar fără a depăși termenele prevăzute la alin.(1).” pentru corelare cu prevederile art. 18 alin. (1).

29. La art. 18 alin. (4) propunem corelarea cu dispozițiile art. 18 alin. (1) după cum urmează: „(4) Despăgubirea se plătește de către asigurătorul RCA în maximum 10 zile de la împlinirea termenului de 30 de zile prevăzut la alin. (1) sub condiția depunerii documentelor necesare stabilirii răspunderii și cuantificării prejudiciului sau de la data la care asigurătorul RCA a primit o hotărâre judecătorească definitivă sau acordul entității de soluționare a litigiului cu privire la suma de despăgubire pe care este obligat să o plătească; documentele care stau la baza cererii de despăgubire sunt stabilite prin reglementări ale A.S.F.”

30. La art. 20 alin. (1) se completează după cum urmează: „, (1) Despăgubirile se plătesc de către asigurătorul RCA persoanelor fizice sau juridice prejudiciate, în contul indicat de către persoana prejudiciată sau mandatarul acesteia sau în numerar, în condițiile legii.” pentru a nu elimina plata în numerar atunci când persoana pagubită nu este deținătoarea unui cont bancar.

31. La art. 29 propunem completarea cu două noi alineate având următorul cuprins: „(9) Conducerea asociației, criteriile care trebuie îndeplinite de către persoanele propuse pentru funcțiile de conducere, actul constitutiv, statutul și modificările acestora, nivelurile cotizațiilor, a contribuțiilor pentru fond și a taxei de administrare a bazei de date se stabilesc de către BAAR cu avizul prealabil al A.S.F.

(10) Bugetul de venituri și cheltuieli al asociației, atât cel preliminar, cât și execuția acestuia se aproba de către A.S.F.”

Propunem completarea cu cele două alineate deoarece actele de înființare, funcțiile de conducere, precum și bugetul de venituri și cheltuieli ale BAAR ar trebui avizate de către A.S.F. pentru a putea fi asigurată protecția intereselor asiguraților, în special având în vedere competența BAAR de organism de plată a despăgubirilor.

32. La art. 33 alin. (1) lit. d) considerăm ca necesară și sancționarea încălcării obligațiilor asigurătorilor RCA prevăzute la art. 18 alin. (3) – (5), astfel încât propunem următoarea formulare a lit. d): „d) nerespectarea de către asigurătorii RCA a prevederilor art. 9, 10, 13, 16 alin.(1), (4) - (6) și **art.18 alin. (1) – (5);**”

33. La art. 33 alin. (3), pentru o corectă reglementare a aplicării sancțiunilor, propunem modificarea referirilor din cuprinsul acestuia după cum urmează: „Constatarea contravențiilor prevăzute la alin.(1) se face de către persoanele cu atribuții privind supravegherea și controlul din cadrul ASF. Aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute la **alin. (2) și (5) - (7)** se realizează de către Consiliul A.S.F. prin decizie, cu respectarea în mod corespunzător a prevederilor art.163 alin.(12),(16) și (17) și ale art. 165 din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare.”

34. La art. 33 alin. (9), pentru a sancționa nerespectarea obligației prevăzute la art. 5 alin. (7), **propunem completarea alin. (9) cu referirea la această obligație după cum urmează:** „(9) Încălcarea de către persoanele fizice sau juridice a obligației de asigurare prevăzute la art. 2 și a obligației prevăzute la art 5 alin. (7) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei și cu reținerea certificatului de înmatriculare/înregistrare a vehiculului, până la prezentarea documentului privind încheierea asigurării; constatarea și aplicarea acestora se fac de către personalul poliției.”

35. La art. 33 alin. (10), propunem eliminarea trimiterii la alin. (2) deoarece nu este necesară publicarea în Monitorul Oficial a sancțiunii cu amendă și modificarea prevederii astfel: „(10) A.S.F. publică măsurile sancționatorii prevăzute la **alin. (5) - (7)** în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

36. La art. 36 alin. (6) propunem eliminarea avizului Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor pentru corelare cu propunerea de la pct. 2.

37. La art. 36 propunem completarea cu un nou alineat deoarece o serie de prevederi ale Directivei 2009/103/CE sunt transpuse prin legislație secundară emisă în aplicarea Legii nr. 136/1995 și Legii nr. 32/2000, iar abrogarea legislației primare în domeniu are ca rezultat și încetarea efectelor juridice ale legislației secundare emise în aplicarea acesteia, astfel încât nu ar mai fi respectate obligațiile de stat membru de transpunere a directive sus-menționate.

Astfel, propunem introducerea unui nou alineat înaintea alin. (7) cu următorul cuprins: „**Până la emiterea de către A.S.F. a reglementărilor conform prevederilor alin. (6), reglementările emise de A.S.F. în aplicarea Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. art. 5¹ din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în continuare, în măsura în care nu contravin prevederilor prezentei legi.**”

38. La art. 36 propunem modificarea alin. (8) lit. a) în sensul mențiunii în cuprinsul prevederii doar a abrogării Legii nr. 136/1995 de la data intrării în vigoare a prezentului proiect de act normative astfel: „(9) De la data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea

nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare, **se abrogă.**”.

Pentru corelare cu prevederile art. 34 alin. (4) și (6) care prevăd preluarea patrimoniului FPVS de către BAAR și dizolvarea FPVS în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, propunem modificarea alin. (8) lit. b) după cum urmează: „(10) **La data preluării prevăzute la art. 34 alin. (4), art. 5¹ din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.**”

39. Pentru a putea raporta Comisiei Europene îndeplinirea în continuare a obligației de stat membru de transpunere a Directivei 2009/103/CE în condițiile abrogării Legii nr. 136/1995 și a încetării, în mod corespunzător, a efectelor juridice ale reglementărilor secundare emise în aplicarea acesteia, care asigurau transpunerea Directivei 2009/103/CE, propunem inserarea, la finalul prezentului proiect, a mențiunii de transpunere a Directivei 2009/103/CE după cum urmează: „Prezenta lege transpune prevederile Directivei 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 263 din 7 octombrie 2009, precum și prevederile art. 21 alin. (2) și 181 alin. (3) din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Directiva Solvabilitate II).”

Cu deosebită considerație,

Mișu Negrișiu

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară

